

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลและสังคมซึ่งผ่านการถ่ายทอดความรู้การฝึกอบรมการสืบสานทางวัฒนธรรมการสร้างสรรคักรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการการสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมการเรียนรู้และปัจจัยที่เกี่ยวข้องให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต(กระทรวงศึกษาธิการ 2542: 2)การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญของสังคมที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจการเมืองการปกครองและทางสังคมระบบการจัดการศึกษาต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับระบบอื่นๆด้วยปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วส่งผลต่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่วัฒนธรรมและค่านิยมของคนในชาติเป็นอย่างมากการจัดการศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบและทิศทางให้สอดคล้องกับระบบสังคมและเศรษฐกิจด้วย (นิภารัตน์รินสุข, 2546 : 1)

ในทำนองเดียวกันการศึกษายังเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการแก้ปัญหาในด้านต่างๆรวมถึงการพัฒนาเพื่อให้สังคมเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และมีทักษะซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนได้เป็นเครื่องมือที่จะพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและการเมืองโดยจุดเน้นของการพัฒนามุ่งไปที่คนเป็นศูนย์กลางดังนั้นภารกิจด้านการศึกษาจึงเป็นภารกิจที่ใหญ่หลวงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันสำหรับสังคมไทยที่จะต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์หลายด้านทั้งด้านเศรษฐกิจการเมืองวัฒนธรรมตลอดจนวิถีชีวิตการแข่งขันกับเวลาที่เป็นตัวแปรสำคัญอีกตัวหนึ่งที่แทรกซ้อนเข้ามาดังนั้นการจัดการศึกษาต้องมีความละเอียดอ่อนและพยายามที่จะสร้างให้เกิดความผสมผสานกลมกลืนความเป็นปึกแผ่นให้เกิดขึ้น โดยมุ่งสู่การพัฒนาคนเป็นศูนย์กลางจัดการเรียนการสอนให้คนคิดอย่างมีเหตุผลผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์เพื่อให้เติบโตอย่างเต็มตามศักยภาพ (หยาดชล เลิศวีระสวัสดิ์, 2540: 37 - 40)

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดแนวนโยบายในการปฏิรูปการศึกษาโดยมุ่งเน้นที่จะยกระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนและสถานศึกษาในทุกด้านๆ รวมทั้งยกระดับคุณภาพชุมชนให้สูงขึ้น (Change for the better) ซึ่งจุดหมายปลายทางของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนคือผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับระดับชั้นนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

และต้องเป็นการอบรมปลูกฝังนำทางให้ผู้เรียนเป็นคนดีมีความสุขในการดำเนินชีวิตประจำวัน เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้มีปัญญาอย่างต่อเนื่องโดยยึดหลักว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ตลอดชีวิตผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาให้เติบโตตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี 2 (2551:1) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในหมวดที่ 1 มาตรา 6 ที่ได้กำหนดสาระสำคัญไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจสติปัญญาความรู้คุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายหลักสำคัญเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้มีภาพลักษณ์ที่สังคมทุกฝ่ายปรารถนาจะให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน (บุญเชิด ภิญโญ อนันตพงษ์, 2544: 195) ดังนั้นในการจัดการศึกษาผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบจากการจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องจัดการศึกษาอย่างมีเป้าหมายโดยมุ่งไปที่การพัฒนาผู้เรียนและสถานศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งประกอบด้วยการจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านการจัดสภาพแวดล้อมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมภูมิปัญญาอาหารและสุขภาพความปลอดภัยและพิถีพิถันและด้านการบริการอื่นๆ เช่นการสอนดนตรีไทยและสากลการสอนภาษาอังกฤษโดยชาวต่างชาติการสอนนาฏศิลป์ไทยและพื้นบ้านเป็นต้นทั้งนี้องค์ประกอบดังกล่าวเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้รวมทั้งยังเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองสถานศึกษาจึงต้องสร้างความน่าเชื่อถือการยอมรับและความเลื่อมใสศรัทธาให้เกิดขึ้นกับผู้ปกครอง (วัชรภรณ์ พยัคฆ์เมธี, 2546 : 2) ซึ่งรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนมาก ซึ่งในอนาคตจะเติบโตมาเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าและมีประโยชน์ต่อประเทศชาติซึ่งจะเห็นได้จากการสนับสนุนผู้เรียนให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมรวมทั้งพัฒนาความสามารถในทุกๆ ด้านทั้งร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญา(ธรรมบุญ นวลใจ, 2541 : 44) โดยรัฐมุ่งหวังที่จะจัดและให้บริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้บรรลุผลในเรื่องการสร้างและพัฒนาพฤติกรรมความเป็นคนที่สมบูรณ์ทุกๆ ด้านให้แก่บุคคลหากมองในขอบเขตของคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนจะหมายถึงการที่ผู้เรียนมีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติตามที่หลักสูตรของสถานศึกษานั้นๆ กำหนดไว้รวมทั้งมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมนั้นการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อนมาก เด็กมีพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาโดยเฉพาะพื้นฐานทางด้านคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐานแห่งการเรียนรู้ทั้งตนเองและสังคมจะถูกหล่อหลอมเป็นตัวเด็กและเจริญเติบโตต่อไปในอนาคตดังนั้นบทบาทของโรงเรียนระดับก่อนประถมศึกษาประถมศึกษา และมัธยมศึกษา จึงมีความสำคัญต่อการวางรากฐานที่ดีให้เกิดขึ้นกับเด็กที่จะได้รับการพัฒนาในทุกๆ ด้าน(กมลทิพย์ ทองกำแหง, 2547 : 2)

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่ารัฐจะพยายามทุ่มเทงบประมาณเป็นจำนวนมากต่อการจัดการศึกษาและถือว่าการศึกษาคือเป็นความสำคัญลำดับแรก ๆ ของการจัดสรรงบประมาณตามแนวนโยบายรัฐแต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงการปรับโครงสร้างแผนงานและความต้องการของประชาชนแนวทางหนึ่ง ที่รัฐบาลดำเนินการอยู่คือเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาบริหารจัดการศึกษามากขึ้นเพราะบทบาทและศักยภาพในการจัดการศึกษาของภาคเอกชนมีเพียงพอและสามารถที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาในด้านต่างๆ ได้ โดยเฉพาะการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นไปที่คุณภาพให้เป็นที่ยอมรับต่อสังคม(สมจิต อุดม, 2547: 3)จากการที่รัฐมีนโยบายส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนมีบทบาทต่อการศึกษามากยิ่งขึ้นเอกชนจึงได้เข้ามามีส่วนร่วมรับภาระจัดการศึกษาโดยเน้นการบริการที่ดีมีคุณภาพต่อผู้เรียนและผู้ปกครองมาโดยตลอดแต่เมื่อสภาพการณ์ต่างๆ ของสังคมไทยและสังคมโลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วการศึกษาเอกชนก็จำเป็นต้องเร่งรัดพัฒนาในเชิงคุณภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อให้เป็นทางเลือกที่ดีอีกทางหนึ่งของผู้รับบริการทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2542: 3) แต่การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนเท่าที่ผ่านมามีปรากฏว่าประสบปัญหาเพิ่มมากขึ้นทั้งปัญหาการบริหารจัดการปัญหาบุคลากร ปัญหาค่าใช้จ่ายและรายได้ที่ไม่สมดุลกับรายจ่ายปัญหาคุณภาพผลผลิตและภาพลักษณ์ของโรงเรียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันที่เริ่มเข้มข้นมากขึ้นทั้งกับโรงเรียนเอกชนด้วยกันหรือโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนที่จะจัดตั้งใหม่ๆ ในรูปแบบของโรงเรียนนานาชาติซึ่งนับว่าเป็นคู่แข่งที่สำคัญที่โรงเรียนเอกชนต้องหันมาให้ความสนใจรวมถึงการแข่งขันกับตนเองซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากสาเหตุหลายประการทั้งที่เกิดจากนโยบายและแนวปฏิบัติระเบียบกฎเกณฑ์ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเอกชนจากระบบการศึกษาโดยรวมของประเทศและจากระเบียบการจัดการของโรงเรียนเองและตลอดจนปัจจัยภายนอกอื่นๆ (กรรณิกา ภิญญาคง, 2538: 18)

จากปัญหาดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนในโรงเรียนเอกชนมีจำนวนลดลงและนโยบายของรัฐในการจัดการส่งผลให้ผู้ปกครองมีทางเลือกในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเพิ่มขึ้นดังนั้นโรงเรียนเอกชนทั้งหลายต้องปรับกลยุทธ์ในกิจการของตนเอง โดยเฉพาะการนำกลยุทธ์การตลาดมาใช้ในการบริหารงานอันจะส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนของตนซึ่งจะทำให้โรงเรียนเอกชนอยู่รอดและมีเสถียรภาพรวมถึงเป็นโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพที่สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ(มนต์ชิตา บุญผาคำ, 2545: 12) ดังนั้นโรงเรียนเอกชนจึงจำเป็นต้องพัฒนาและยกระดับคุณภาพของสถานศึกษาให้เป็นที่ยอมรับไว้วางใจจากผู้ปกครองนักเรียนไม่ว่าจะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ในด้านของการสร้างความเชื่อถือการยอมรับความจริงใจความเลื่อมใสศรัทธารวมถึงคุณลักษณะนักเรียนในภาพรวมซึ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญและเป็นดัชนีชี้

วัดที่สามารถจะสะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือความช่วยเหลือ ที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษาโดยโรงเรียนเอกชนจะต้องพยายามวางแผนในด้านต่างๆที่จะแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีเอกลักษณ์ความเชี่ยวชาญความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนที่จะสามารถรองรับค่านิยมและความต้องการของกลุ่มผู้ปกครองให้ดีที่สุดซึ่งจะเป็นผลทำให้โรงเรียนมีกำไรและอยู่รอดได้ (กมลทิพย์ ทองกำแหง, 2547: 2-3)

ภาพลักษณ์ของโรงเรียนจึงมีความจำเป็นอย่างมากในการสร้างจุดเน้นขององค์กรเป็นส่วนที่แสดงถึงสิ่งต่างๆขององค์กรออกไปสู่สายตาของผู้ใช้บริการคือผู้ปกครองถ้าภาพลักษณ์องค์กรนั้นไปในทางบวกก็จะทำให้ผู้ปกครองได้มีโอกาสเลือกเข้ามาใช้บริการแต่ถ้าภาพลักษณ์นั้นไปในทางลบก็จะส่งผลให้ผู้ปกครองเลือกไปหาสิ่งที่ดีกว่าซึ่งอาจจะทำให้สถานศึกษานั้นเกิดปัญหาผู้ให้บริการลดลงซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมาเช่นการจัดการขาดทุนและทำให้การบริหารด้านอื่นๆ ล้มเหลวตามไปด้วย ขณะเดียวกันก็ต้องสร้างจุดขายเพื่อสร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงให้กับตนเองซึ่งมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องหาทางส่งเสริมและควบคุมให้โรงเรียนมีการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานให้อยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างมากนักทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาระดับมาตรฐานการศึกษาของชาติและโรงเรียนเอกชนในอนาคตจะต้องหันมาใส่ใจกับคุณภาพการเรียนการสอนมากขึ้นขณะเดียวกันต้องสร้างภาพลักษณ์ให้ชัดเจนไม่ควรมุ่งประโยชน์ทางการค้าและไม่เน้นปริมาณมากกว่าคุณภาพแต่ให้มองถึงผลประโยชน์ทางการศึกษาที่สังคมจะได้รับจากการศึกษาเอกชน (สุรศักดิ์ หลาบมาลา, 2546: 5)

ภาพลักษณ์จึงถือว่าเป็นสิ่งที่โรงเรียนสร้างขึ้นได้โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมอันจะนำไปสู่การพัฒนาโรงเรียนโดยผู้ปกครองนักเรียนซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมีบทบาทต่อการตัดสินใจที่จะส่งบุตรหลานให้เข้ารับการศึกษาคือในโรงเรียนมารีวิททยาภิวันท์บุรีเป็นผู้มีบทบาทอย่างยิ่งต่อความร่วมมือของสถานศึกษาดังนั้นการสะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนในการบริหารจัดการศึกษาที่จะได้รับจากผู้ปกครองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากผู้ศึกษาจึงมุ่งศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนมารีวิททยาภิวันท์บุรี ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง อำเภออภิวันท์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อนำข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาไปปรับปรุงวางแผนพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและสถานศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อหาระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนมารีวิทยากบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนมารีวิทยากบินทร์บุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

สมมติฐานในการศึกษา

ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนมารีวิทยากบินทร์บุรี แตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามุ่งศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนมารีวิทยากบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ในปีการศึกษา 2557 ได้กำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษามุ่งศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนมารีวิทยากบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ตามแนวคิดของ ศศิพรรณ บิลมาโนช , (2538:32) ใน 3 ด้าน คือ

1. ด้านความเชื่อถือ
2. ด้านการยอมรับ
3. ด้านคุณลักษณะของนักเรียน

2. ขอบเขตด้านประชากร

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมารีวิทยากบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,100 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนมารีวิทยากบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 285 คนตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน, (Krejcie and Morgan, 1970 : 608)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

3.1 ศึกษาแนวทาง ทฤษฎีหลักการและสร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลและจนแล้วเสร็จตั้งแต่เดือน กรกฎาคม-สิงหาคม 2557

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูล ภายในเดือนกันยายน-ตุลาคม 2557

3.3 วิเคราะห์ข้อมูล สรุปและอภิปรายผลตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม 2557

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. นำไปใช้วางแผนปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับเกิดความเชื่อมั่นศรัทธาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อโรงเรียน
2. นำไปใช้ในการเป็นแนวทางการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ในระดับประถมศึกษา

นิยามปฏิบัติการ

1.ภาพลักษณ์ของโรงเรียน หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานของโรงเรียนสิ่ง que แสดงให้เห็นถึงสภาพของโรงเรียนในด้านต่างๆทั้งในด้านดีและไม่ดีเป็นการสะท้อนที่แสดงออกถึงความรู้สึกความคิดเห็นที่มีต่อโรงเรียนซึ่งเกิดขึ้นจากการบริหารจัดการศึกษาของผู้บริหารคณะกรรมการโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องโดยพิจารณาภาพลักษณ์ของโรงเรียนใน 3 ด้านคือด้านความเชื่อถือด้านการยอมรับและด้านคุณลักษณะของนักเรียน

1.1.ด้านความเชื่อถือ หมายถึง การที่บุคลากรของโรงเรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีบุคลิกภาพดีประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการกีฬาอื่นๆ การเอาใจใส่นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อชุมชนสังคมด้านสถานที่สภาพการจัดอาคารสถานที่ห้องเรียนและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนรู้และถูกสุขลักษณะ

1.2.ด้านการยอมรับ หมายถึง การที่ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยการร่วมกำหนดนโยบายการบริหารการร่วมจัดทำหลักสูตรการร่วมจัดกิจกรรมต่างๆพร้อมทั้งนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนเพิ่มขึ้น

1.3..ด้านคุณลักษณะของนักเรียนหมายถึงลักษณะทางกายภาพของนักเรียนที่สถานศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัยมองโลกในแง่ดีขยันหมั่นเพียรมีคุณธรรมจริยธรรมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้โดยการแสดงออกทางพฤติกรรม

4. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดาหรือผู้ที่อุปการะเด็กได้รับผิดชอบในการเลี้ยงดูและส่งเสริมค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนของเด็กนักเรียนเช่น ใช้จ่ายค่าายลูงป้าน้ำอาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยกำหนดให้ผู้ปกครอง 1 คนต่อเด็กนักเรียน 1 คน

5. ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิทางการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองจำแนกเป็น 2 ระดับ คือ

5.1. ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

5.2. ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป